

1693
 ვაჩიზი
 ზ. ჩუბინაძე

როგორც ნათესავი პრეზენტით
 მსჯელ პრეზენტით უსწრებლად
 რას ნაკლებად ვაჩივნი.
 უსწრებლად ნაკლებად ძიებნით
 თქვენს უსწრებლად მით-მითით.
 მისე მისე როგორც ჩუბინაძე.
 მისე მისე სკოლის მისე.
 უსწრებლად ყველა რასწრებლად.
 თუ მით უსწრებლად.

მუხრანის
 MUKHIRANI
 Est. 1878
 თაბაკის ხეობა

მეტი ვიდრე

ცვინო...

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ
ԸՆԴՀԱՆՈՒՐ ԸՆԴՀԱՆՈՒՐ ԵՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ
ՆԱԽԱՐԱՐՈՒԹՅԱՆ ԿԵՆՏՐՈՆ

Ներշնչվեցիք ձեր հարգածներով
և սիրով, որոնք հարմարեցրեցիք
ձեր կյանքը և ձեր հարգածները
ձեր հարգածներով և սիրով
և սիրով, որոնք հարմարեցրեցիք
ձեր կյանքը և ձեր հարգածները

Ձեր հարգածներով և սիրով
և սիրով, որոնք հարմարեցրեցիք
ձեր կյանքը և ձեր հարգածները
և սիրով, որոնք հարմարեցրեցիք
ձեր կյանքը և ձեր հարգածները
և սիրով, որոնք հարմարեցրեցիք
ձեր կյանքը և ձեր հարգածները

Յուլի 2012

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ
ԸՆԴՀԱՆՈՒՐ ԸՆԴՀԱՆՈՒՐ ԵՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ
ՆԱԽԱՐԱՐՈՒԹՅԱՆ ԿԵՆՏՐՈՆ

1/310 p x 4986/1

საქართველოს
საგარეო ურთიერთობების
სამსახური

საგაზაფხულოდ, სალალოზოდ

სედიკოვიჩი "ეს მე ვართ"

ჩემო გაზაფხულის მკრთალო შემოდგომავე, სიტყვა
გამორლილო გრძნობავ
მწყრალი გამოხედვის სხივად გაელვებავ, მუხლოზე დაჩოქილო ლოყვავ

ფერფლად მილეულო უხმო განთიადო, გულის შემინოლილო მივირთად.
როგორ შემოგებლო ჩემო ხვაშიადო, მხრებზე არ დამანვე ცვირთად

სულში მიმონეულო ფიქრთა მარგალიტო, თვალეზმინავლო სევდავ
ზერას მონყვეტილო რიურ ვარსკვლავივით, მაინც
გაბრწყინებულს გხედავ.

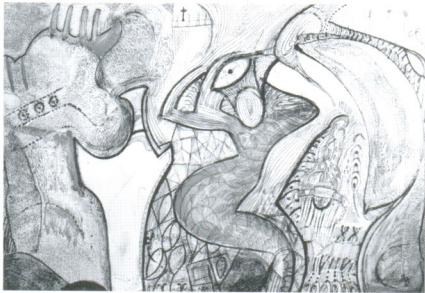
იყავ საგულოში გულო მოფრთხილევ, ტკივილდათმენილო რწმენავ
გვიან შემოდგომის ჩემო გაზაფხულო, აკიაფებულო
რემელად.

ისევ მოლოდინში ჩუმად მოიძედევ, განრდაგამოვლილო ერთავ
ძალა შეგემატოს, ღმერთს კვლავ შეეკედრე, და თავს ნუ მიიჭან
მსხვერპლად.

ზოგჯერ გადაღლილო, მაინც მხიარულო, ალეოსს
მოკლებულო სითბოვ
მზისგან ანთებულო რეჩხლო მოელვარე, ჩემად

გიჟულო და ვიხმობ!

მეჩო

ქართული კაზინო

საქართველოს
საზღვაო სპორტის
საზღვაო სპორტის

საქართველოს საზღვაო სპორტის, საქართველოს

თბილისი 2012

თქვენთვის შემონახული ეპილოგი

პროლოგში სათქმელს ეპილოგად გავიძხვართ: მოვისაკლისეთ და გულის ვადაშლა მომიხდა. ერთხელ უკვე გავზედე ასაკინძად გაშეცებული ზარათების დარიგება. ხელისგულზე დადებული გული საგულედან მოშორებით დიდხანს ვერ ძლებს. ისევ შემოგზედეთ ზარათებით ვასაუბრებთ.

გავითამაძით სიყვარულზე შეყვარებული, რათა გითხრათ
ზოღიში, გულგახსნილი საუბრისათვის
მადლორბა, გულისყურით მოსმენისთვის...
ჩემს გულს ეამეთ და მე-გულით-ადებით

განსაკუთრებული მადლორბა

მხატვარ ქეთი (მარჯო) ყაზაიშვილს
სარეკლამო კომპანია "მოზაიკას" და პირადად,
ქეთი ყიფიანს და ნურა ანდლულაძეს
ნაწყუა მინდიამვილს,
გოგა ჩანადირს,

ასევე, ყველა ახლოზელს, ვინც ზარათების დასარიგებლად შემა-გული-ანეთ
და სიწყვით მომე-ფერები-თ

ქეთი ყაზანიშვილი

ეროვნული
ბიბლიოთეკა

ილია ჯანაშია, მწიგნობარი, მწიგნობარი

თბილისი 2012

თქვენი გულისთვის

სერიცხან: "ეს მე ვარ"

გრძნობას რითმად გამოვწურავ გულიდანა,
ლექსის ენით სიტყვას დავაფრთიანებ.
უთქვენოდ რომ ეულად ვარ, გიკვირთ განა?!
თქვენი ნახვა დამიამებს იარებს.

გულის ნადილს შევაფეთე მზერა ხარბად,
გაუხედნავ კვირს ვამსგავსე ფიქრები,
სიტყვას ძარღვი ჩავაქსოვე მე თამამად
და გულიდან ჩამოვწურე რითმები.

რითმა-რითმა მოვიარე მთა და ველი
ღრუბელ-ღრუბელ ვინარნარე შორითა.
უთქვენობა გახდა ჩემი სატანჯველი,
თქვენთან ყოფნა უსაშველოდ მომიხდა.

ლექსად თქმული სიტყვა ვიდრე დამაჯრღება,
ფიქრის კალო ვიდრე გაილენება.
სიყვარულში ვიდრე გული დაბერდება,
ჩემი გრძნობა თქვენთვის გაილექსება.

გულის სიმებს ავაუღერებ, ვითარე ქნარი,
გულს მოგიძღვნი, ხელისგულოზე დადებულს.
გავლალდები, ვით ფოთოლი ნიავეარში
მხოლოდ თქვენთვის გავიმეცებ ამ ჩემს გულს.

მარტო

ქართი ყაზბაღიშვილი

ახალი ვაზისუბნის ბიბლიოთეკა, მუქი ქაღალდი
თბილისი 2012

სერიღან: "ეს მე ვარ"

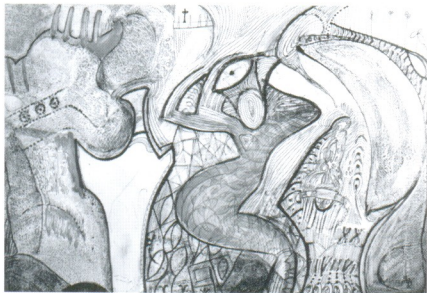
ჩემი "მზე შინა"

შენა ხარ ჩემი "მზე შინა"
მხრებზე ღავიღვი უღელი.
რვარ-ნამად მიმოვიპყურე
ამ ჩემი შინის სურნელი.

აღიონს გავურიურაჟე,
გულის მონჯენილი სათქმელი
შენი რა მეფირუზება,
მაოჯებს შენი მთა-ველი.

"მუმლი მუხასა" ჩამესმა
აღგეთის ლეკვთა ძახილი,
ღალორვად ვავსებ ფიალას,
მჭრისთვის აღესილ მახვილით

მარია

ქართი ყაზბაღიშვილი

ეროვნული
ბიბლიოთეკა

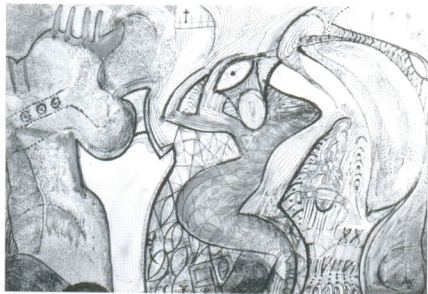
ახეუ ვაზაშვილს ზეზუნაშვილს, მუქი ჟაღიშვილი
მაისი 2012

სერიცხან: "ეს მე ვარ"

მზესთან მნადია

მზე ხომ არა ვარ, ყველა გავატბო, ვერც შევედრები,
მაგრამ ერთ სხივად ყოფნას მაინც, მზეს ვავედრები
მზისებრ ნათებას რას გავზედავ, არ მაქვს უფლება
თქვენ რომ მზესავით დაგათბუნოთ, ამის მკლავს ნება.

თუკი რამ შევძელ, მხოლოდ მზისგან მომეყრა ძალა
და უშურველად დავიხარჯები, არა მსურს დაღლა
მზისკენ მავალი, სითბოს ვაჭარებ გულის დასაღარად
კვლავ მზის ამოსვლას შევეგებები იმედის დარად.

ქართი ყაზბანიშვილი

ილია ჯანაშიაძე წამახალი, მარტო ქართული
მაისი 2012

სერიდთან: "ეს შე ვარ"

მარჯოს

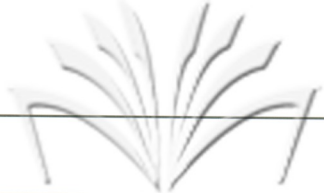
რამ სარტყელად შემოიკრა შვიდი ფერი,
ჩემი მზერა თითქოს შვიდჯერ დაიფერა
რის კაბადონს თვალი როცა შევანვდინე,
გავყრისკროვნდი, მზის სხივი რომ მომეფერა

ვარსკვლავივით აწიძქიმდა ჩემი გული,
მიერთგულე მზეო, რათა ვიყო მშვიდად
ხელისგულზე მიმოფანტულ ათინათებს
ვუაღიერებ და გულისსურს ვანდომ ფრთხილად.

ზღვის ნაპირებს კოჩნის კვალი ამჩნევია.
ქარი ვერ შლის სიყვარულით გამთბარ შვიდფერს
თვალუნვდენელ მონატრების რისარტყელას
ელვარება შეემატა ნათელ მზისებრ.

ქართი ყაზბაღიშვილი

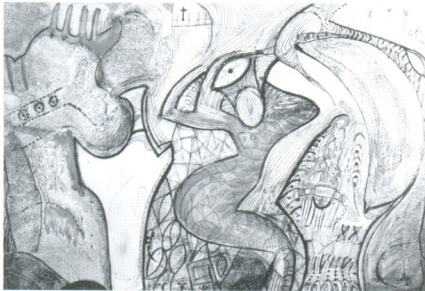
ქართული
ბიზნისი

საქართველოს ბიზნისი, საქართველო
მაისი 2012

სერიღვან: "ეს მე ვართ"

ვზიდოთ ერთმანეთის ცვირთი

- ყველაფერი გადაღლილობის ბრალია. სულ სადღაჯ გეჩქარება, ფორიაქობ. ჭიანჭველასავით დიდი ცვირთი წამოიკიდე, სხვენზე ზრუნვით ყველას გასაკეთებელი ეპოტინები და საკუთარ თავს აღარ ინდობ. მუდმივ ფუსფუსში გავინყდება, რომ უაზრო ჭიდილი არაქათს გარჯის.
- მართალი ხარ, იმდენი რაძე ვიცივრთე, სიამოვნებარ ლამის ცვირთად მანვება.
- დამიჯერე, ირთულენ წხოვრენას და თავს საფიქრალით იმიმიენ. მოეშვი როტა.
- ყველამ თავისი ჭვარი უნდა ზიდოს. მე ჩემსას ვაჭარენ, ვიდრემდე შევძლოენ. თუმარ რას ვძალაობ, მოგენდობნი, ეგენ ასე ჭობდეს.

ქართი ყაზბაღიშვილი

მედიკალური უნივერსიტეტი, მედიკალური ფაკულტეტი
თბილისი 2012

კვირის განრიგი

ორშაბათი - მიძიე ღლეა.

სამშაბათი - არ მწაღია.

ოთხშაბათი - ეგებ შევხვდეთ

ხუთშაბათი - კერ ღლეს იწლი?!

პარასკევი - ღაგირეკავ

შაბათია, ღაისვენე...

კვირას! კვირარ სამუშაო ღლეა.

სერიდას "ეს მე ვართ"

ეროვნული
ბიბლიოთეკა

ხვალემ იზრუნოს ხვალისა

"ხვალემ იზრუნოს ხვალისა"

იყავ მორჩილი ამისა,
დადე გუფურა დარდისა
ჰპოვე სიმშვიდე ღამისა
გაქვეს სიძლიერე ხარისა
ნუ შეშინდები დაღლისა
გფარავს ნათელი მამისა
და ერთგულეობა ღას ძმისა.

მარტო

ქეთი ყაბაძე

ახეუ ჯანაშვილ ბარათაძეს, მუქი ჟამიდან
შახა 2012

სერიღლას: "ეს მე ვარ"

ნაწნობი მელოდიები უწნობ გულისთქმაზე

მინდოდა მეძღერა: "მიყვარდი და მიყვარხარ, სულ მუდამ მიყვარები..." მაგრამ სიმი გაუნყდა ვიჭარას. გამთელება აღარც მიყვარია. ღმერთმა მოგვიტყვეს, თუ ვერ შევძელით შე-ხმა-ტყბილება. მადლობა, რომ წხოვრების ავკარგზე ამიხილოე თვალი, გულის სიღრმეში მანინ მე-ძვირ-ფასები. თუმცა ამას ახლა რა მნიშვნელობა აქვს. ოღნავ თვალმობსუყული ვიშხირები, რადგან "ზედ წამნამზე მიზიხარ" და მეძინია არ გადმოვარდე.

შიში უკვე დავძლიე, გუშინდელი მონყენილობა გულის გამანწვრილებელი ზზუილის გამო ფანჯრის მინას მივაჯყლიტე ზზუივით. ხვალინდელი ორწება იქვე პეპელასავით ფარფატებდა, ხელი წავავლე, ხელისგულზე დავისვი ჭია-მარინასავით და სურვილი ჩავუთქვი.

გულის კარებს ვინ გამიღებს "ეგ სულერთია, ეგ სულერთიაა!" ახლა ამ სიმღერის ხასიათზე ვარ "ოღელა, დელა, დელასა, შენ მირჩევინხარ ყველასა" და ვხალისობ, როგორც ყოველთვის.

მარია

ქართი ყაზბაიშვილი

ეროვნული
ბიბლიოთეკა

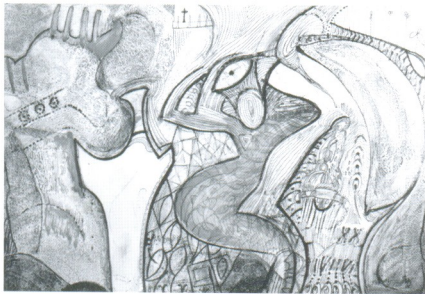
იხუჯ ჯანაშვილი ბიბლიოთეკა, მარტო ქაბაიშვილი
მარტი 2012

სერილთან - "ეს მე ვართ"

"შენმა სურვილმა დამღია"...

- აგერ დაბრძანდით, ეს ადგილი თქვენ გაკუთვნიტ.
- ასეთი პატივი რაჭომ მერგო, ხომ არ შეგეძალეთ?!
- როგორ გკადრებათ, რა ხანია გაკვირდებით. თქვენმა სხივანთებულმა მზერამ მოსვენება დამაკარგვინა. ცუცუქანობდი, მეტქვა თუ არა, რამოდენა ძალაა მავ გამოხედვაში. მერე შევძინდი, სხვას არ დაესწრო და ადგილი გავინთავისუფლეთ.
- ნუ შენუხდებით. ისე ზოგს იმის ვაყუარობა როდო ყოფნის, სხვას გზა დაუთმოს. მავრამ უადგილოდ რომ არ დარჩეთ, ზრძანდებოდეთ...
- რას ზრძანებთ, რა შენუხებთა. გულის დავთმობ თქვენი გულისთვის, ისე მესურვილოებით.

პაქო

ქართი ყაზბაღიშვილი

ეროვნული
ბიბლიოთეკა

ახევ ვაზაშვილს წარსაყვებს, მარტო ქაბაღიშვილი
მაია 2012

სერიდას: "ეს მე ვარ"

"როგორც ჩიტი ვალიაში, როგორც მუჭში პეპელა"

ზამთრის პირას ვალიაში გამომწყვდეულ ფრინველს გავს. ჭკკცკა ხმა უხალისოა. ფრთადაშვეებული ღაბუა ჩიტივით იზუზება. დანისლულ მთებზე მზის სხივის ანარეკლს ეძებს. მზიანი შემოდგომა მხრებს მოხვეული შალივით ათბობს.

შენინდებულოზე სახლის კუთხეში იყუყუნა, ფეხებშემოკერული სავარძელში მოიკალათებს და საინტერესო წიგნის სამყაროში ეფლოზა... გარეთ სუსხია, მაგრამ შინ შვილები ბუხარივით სიბზოს ახვედრებენ და ამაზე უკეთესს რას ინაჭრებს?! ძალიან რომ არივდება და ყინვა მოუჭერს, ახლობლის ნაჩუქარ, ხელით ნაქსოვ წინდებს ამოიყვამს და ისეთი გრძნობა ეუფლებს, როგორც აქოჩრილ ბალანზე მიაღერებებისას გაჭრუნულ ლევს.

მარია

ქართი ყანბამჭვიდარი

ახვე ვანდიუეზ ბანასთაეზს, მარტო ქართმჭვიდარი
მაიხი 2012

სერიდანი - "ეს მე ვარ"

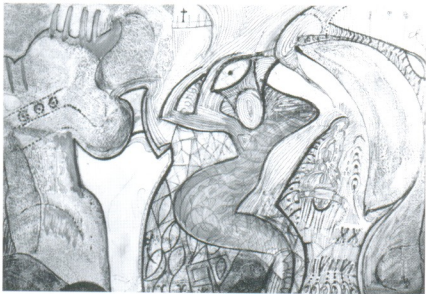
გფარავდეს ზერიური სიყვარული

დანეტი, უკვე გვიანია, ყურში ჩაესმის ნაწნობი ხმა. მაშინ ბუზლუნებდა, გადამეჭებულ ყურადღებად ეჩვენებოდა. უკვირდა, ნეტავ რას ვუძლია გვიანობამდე რომ არ ვიძინებო. ახლა მოზუზული იმაზე ზრაზობს, მაშინ რას ვიბლუზებოდი-ო.

ნეტა იმ დროს... "ადეტი ადრე, ისწავლე ბევრი, იშრომე მეტი, იწხოვრე ლალად, გიყვარდეს ყველა, მოუფრთხილდი თავს, დაისვენე წოცა, მიუტყვე სხვემს, იხალისე ჩვენთან, დაინდე გული", - როგორ მოაკლდა დედისეული შეგონებები. ნამით მაინც აგრძნობინა ის შორეული სიბნო, გულში რომ ეღვენებოდა. რა ტკბილად აგონდება მაშინდელი ზრუნვა.

ახლა სხვა საფექრალმა იმატა. ამ ხმის ნაჭრული რა ხანია სწავლობს, შრომობს და ზრუნავს შვილების სასიკეთოდ, მათთან ერთად გააქვს წხოვრების ლელო. სიყვარულში იხარჯება და ზედნიერია, თუკი სიკეთით შეუძლია მადლიერების გამოსატყვა. ამიტომარ სწყალობს ღმერთი. დედის კალთა ფარავს ზერიდან.

მე/ო

ქეთი ყაზანიშვილი

იხივე ვართვებ წიგნთაღებ, მათი ქათმუღათი
მაისი 2012

სერიღასი: "ეს შე ვარ"

ყოველი დღე ღმერთის საჩუქარია

ნამდვილი თავგადასავლის მაძიებელი ვარ. "ვენერიურ ზალში" ვზივარ. საქსოფონს ვუსმენ და ვფიქრობ, რა ადვილი ყოფილა ოცნების ასღენა.

მატარებლის ფანჯრიდან მოშიშვლებულ ცრამალებს რომ გავჩქეროდი, გულიერ რიტმულად ძგერდა ზორბლების ხმაზე: "დაგან-დაგან". ზაფხულისდროისდელი თამაში მომაგონდა: "დაგანი - დაენიე". მას შემდეგ წხოვრების ჩქარ ტემპს ფეხდაფეხ მივსდევ.

აღმოსავლურმა სიმშვიდემ დამარწმუნა, რამდენად მაკლდა თავდაჯერებულობა. კიდევ ერთი წხოვრებისეული გამოცდა წარმატებით ჩავაბარე და გამარჯვებულ რაინდს ვგავარ. მუჭში მოქრეული ფაიფურის პატარა სპილო მაძლიერებს. ზუსტად ვიცი, ზუნებაში შემთხვევით არაფერი ხდება. ხელობელ საგოგმანები ეს მოგზაურობა ღმერთმა მაჩუქა..

ჩემი წხოვრების გზა შადრევნიდან გადმოსული წყლივით მოჩქევს. რიტმულ მელიოდისა ჩიტების ვალონა ერწყმის დროის გასწრებას არ ვაპირებ, მაგრამ ერთ ადგილზე ვერ გავჩერდები. სიახლისაკენ მივიღოცი.

25/10

ქართი ყაზბიშვილი

დავით ვარლამიშვილს, მუქი ქაღალდი
მანია 2012

ძველი აღზომებიდან...

პოეტური აღსარება

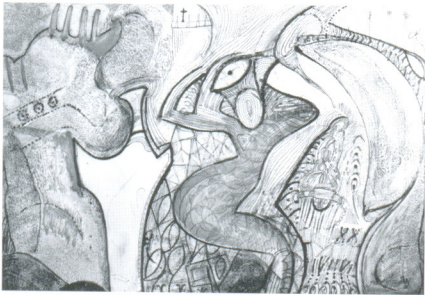
რა უფლება მაქვს პოეტი მერქვას
ან გავუჭიბრო მგოსნებს და მხერღვებს
მაგრამ სიყვარულს ვერ დავეძალოე
და სურვილი მაქვს, რომ ლექსებს ვწერდე

ჩემი ლექსები ჩემი განწყობა
ფიქრი, ოცნება თუ სიხარული
მე ლექსის ენით ვრედილობ გამოვთქვა
ის რა ჩემშია თქვენგან ფარული

და ნუ გამკიცხავთ, რომ ჩემს ლექსებში
მარტო სიყვარულს დავუდე ბინა.
მეპატიება, რადგან ამ გრძნობამ
პოეტობაზე კი შემაძღვებინა.

მარიკული
ბაგდადიშვილი

მ.ა.თ

ქართი ყაზბაღიშვილი

ეროვნული
ბიბლიოთეკა

დსუკ ვახტანგ კახაბერიძის, მსოფლიო ჟურნალისტიკის
სამსახური

თბილისი 2012

ძველი აღზომიდან...

ვიდრემდე გული დაბერდეს...

იღუპაღ ღამის სიზმარო, აუხდენეღო ღიღითა.

შენ, სიყვარულის კარიბჭე, გაუტყეღო ფიქრითა.

რაზომერა შემოგეფეთე, თავსა დამატყდი ზვავადა,

მითო მონაბერი სიო ხარ, მსურს ჩავისუნთქო ხარზადა.

შენს თავს ვფიქვავარ, სხვას არ გთხოვ,-ჭავრმა არ გავატყაღოს.

გრძნობამორეულ ფიქრებმა გზააზნეღით არ იაროს.

ყვეღა თავის გზას იპოვნის თუკი მოძებნის სწორადა.

რაიერ გაფრინღა, გამქრღლა, არ-ღა ღირს გუღის წერომადა.

გათანგულ წარსულს რა ვუთხარ, ან ღამენათეღ თვალეღსო.

ვინძღო სიზმარში მენვიო, ნულარ მომაკღებ აღერსსო.

ჩამიჩურჩულე სათქმელი, იღუპაღმოურულ ხმიოთაო.

გუღის ვარღად მოეფონენა, შემონათენა სხივთაო.

ოღეს თუ რხადში შეგვღებღი, მაგრღად ჩავჭიღებ ხელსაო

ღავჭღებღი წვრიღად გიამზობ, მიძაღლულ ორენებღსაო.

ქარმა ნაიღოს ნაღვეღი, რემღლიოთ დანაძულ თვალთავან.

შენს სიახლოვეს ისე ვგრძნობ, თითქოს სიზმარიერ ამხღარა.

ვიდრემდე გული დაბერდეს, ღავემონებღი გრძნობასა,

ორენიოთ გავიღამაზებღ, ჩემს გაუსუნარ ყრმოზასა.

მარტო

ქეთი ყაბაღიანი

ქართული
ბიზნისი

ბევრ ვართულებს წარსულს, მაქათ ჟამთაგანთ
მათი 2012

ზმანება

სიზმრის კანას ჩავიწვამ და სიზმრის ფესვარმელებს,
სიზმრის რაში ზმანებაში შენსკენ მომაჯუნებს.

ოჯნების კოშკს ავიშენებ, ოჯნების ტახტს მოვკრემ.
ოჯნებაში ვიაღერსებ, ოღონდ არ ვაკოჯრებ.
უკვდავების ნყალს შევსვამ და სიზმრის ყანით დავგლოჯრებ.
გვირგვინსარ კი დავადგამდი, სიზმარი რომ დამჯლოდა.

ამაოება

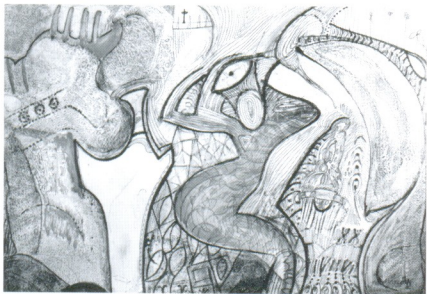
თვალჯრემლიანი იდგა ლოღინი,
იდგა მონყენით და...

ფანჯრის მიღმა ხედავდა იმედს, რომელიჯ ჩუმაღ,
ლონემისდილი იხსნიდა ნიღაბს!

სიყვარულის ახსნა

ფოთლების ჩურჩული ჩამესმა,
უყვარსო და ვერ ამხელსო,
მგონი ფოთლებმა გამთქვეს და თვალენი
ჯრემლით ამევსო.

ძველი აღზომიდან...

ქართი ყაზანიშვილი

ეროვნული
ბიბლიოთეკა

იხივე ვებგვერდს www.npl.gov.ge, ვაქო ქაიშვილი
2012

ძველი აღიზნება...

ნოსტალგია

ნაზადმოსხმული დღე,
თმაჩამოშლილი ლამე.

კვირტვაუშლელი ხე,
გაუყრინარი მთვარე.
თვალდახუჭული მზე,
ფიქრს ჩახვეული მინა.

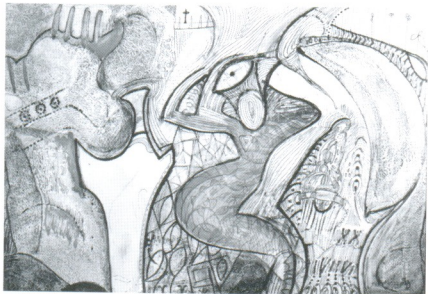
ქუდმოუხდელი რა,
ღარდად მოსული ნვიძა.

რემელად დაღვრილი მთა,
ტკივილი უთვალავ ფერთა

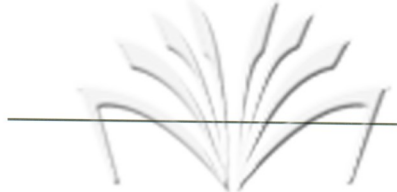
გაუკვალავი გზა,
მიტოვებული კერა.

შორს წინაპართა ხმა და
არსაიდან შველა.

ქართი ყაზბაღიშვილი

ეროვნული
ბიბლიოთეკა

ახვე ვახტანგის ბინათაგან, მარჯვენა კართავილი
მაისი 2012

ძველი აღზომიდან...

მოხიზლოული დავალო შენით...

სიპარტოვემ მავროძნობინა უშენობა

უშენობით ველარ ვიტან მარტოობას
მარტო ყოფნას უშენობის სეველა ჩრდილავს
უშენოდ რომ მარტო დავრჩე, აღარ მხიზლავს.

თუ მომხიზლავს, მხოლოდ შენი ნახვის ხიზლი
არ ვარ მარტო, მოხიზლოული დავალო შენით
შენს გამო და მხოლოდ შენტვის გზას გავივლი
შენთან მოვალ მარტოობით გადაღლილი.

მარტოობა
ხიზლი

ლანდაღქაული

შემოდითოდა კრძალვით სულში ოჩნების ლანდი,
კუთხეში იჭდა ჩუმაღ და აშინებდა დარდი.
იქნებ დავრჩეო მარტო, არ ვახსოვარო აღბათ,
ენანებოდა კიდერ, რომ გაჩენილა ლანდაღ.
ფიქრს შემოხვევდა ხელომს, უჩურჩულებდა ყურში.
არ ნახვიდეო ჩემგან და არ დამჭრაო გულში.

ქართული კამერა

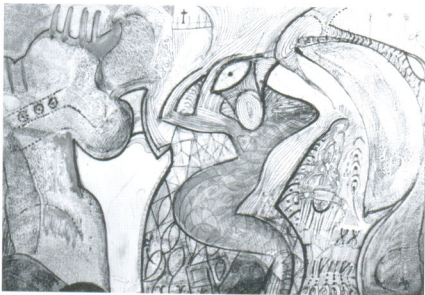
მედიის განვითარების ცენტრი, საქართველო
თბილისი 2012

ძველი აღზობიდან...

ძველებური ჰაემანი

როდესაც ზურა ვარდისფერად შეიმოსენა
და გაზაფხული შემოაღებს ჩემს სულის სარკმელს
ნუშის ცოცხლით სიყვარული აყვავილდება
იმედის სხივი ფრთას შეასხამს გრძნობის ანარეკლს

გამოფხიზლდება ორენაში მიძინებული
რა უჩნაური აღტყარება სროდნია თვალებს
მზე ძველებურად ჰაემანზე გამომიტყუებს
იასამანიერ ძველებურად შემომხვევს მკლავებს.

ქართი ყაზანიშვილი

ეროვნული
ბიბლიოთეკა

ახვე ვაზისუბრეც ბეზარაუბნ, მარჯო ქაბიშვილი
მანბი 2012

“უსიყვარულოდ მზე არ სუფევს რის კამარაზე”

- ხომ იყი, როგორ მიყვარხარ...
 - არ მეგონა ეს გრძნობა თუ შემოგჩა, მაინც როგორ საზღვრავ?!
 - სიყვარულს საზღვრები არ გააჩნია.
 - უსაზღვრო მონატრება უფროა.
 - ჰოდა, სულ მენატრები. შენი თვალები აჩრდილივით დამღევს.
 - ღამე გზას რომ გინათებენ, ეს თუ გახსოვს?!
 - ნუ ოხუნჯობ. ზუსტადარ მაგ თვალთა ეშმა მომხიზლა.
 - მერე აღბათ დაგაზნია, სათქმელიერ გადაგავინყა, მერე გვიანი სალამივით გავახსენა რა უზომოდ გყვარებივარ. სიბერის სენტიმენტებმა შემოვიტყეს აღბათ, თორემ რაღა დროს ჩვენი სიყვარულია...
- თუძრა უსიყვარულოდ?! რა ფასი ექნება რხოვრებას..

ქართი ყაზბიშვილი

ილია ჯანაშიაძე წამახალი, მუქი ქაღალდი
მაისი 2012

დასული სარკობას

გრძნობათა ორკესტრი

ფიქრი ფიქრს ვერ უძკლავდება,
სამკლავურად დააქვს წყენა
მოგონების მოზღვავენას
გული ითმენს, უძღლებს ენაჯ.

რაჯ იყო და არ ყოფილა,
სული მალავს, თვალი ამხელს
გაგონილს თუ გაუგონარს
ყური მაინჯ კლიტეს აღებს.

თავი ხელზე დაყრდნობილი
კვლავ საფიქრალს მიეძალა
მუხლი ისეჯ ჩაუხრელი
ტკივილს იტანს და ღვას მყარად.

გრძნობა თითქოს ფეხმორთბმული
გაოჯებით ჰირს დაალებს
და ფიქრისგან გადაღლილი
გულის კარებს ფართოდ აღებს.
ტუჩებს ოღნავ ელიმება
ენას ჩუმაღ კბილს დააჯერს.
გამოვლილი ეს რხოვრება
მხრებს ხომ ისეჯ ტვირთად ანევს.
ლოყას უჯრებ სილა მოხვდა
ფარავს სახეს თმენის ფარდა.
მიტქმა-მოტქმის ამ ფორიაქს
რა გაუძღლებს ტვინის გარდა?!

მარია

ქართი ყაზბაღიშვილი

ეროვნული
ბიბლიოთეკა

ახევ ვახტანგის ტაძარში, მარჯვენა კაბინაში
მაისი 2012

დასჯადი სარკისა

* * * * *

დღესდღეობით გაჭირდა
 დაფასება სიტყვის.
 ვისარ თავში რა მოსდის
 ენარ იმას იტყვის.
 სიტყვა იყო პირველად
 მერე გაჩნდა საქმე!
 სიტყვას თუ ვერ ასრულებ
 ნულარ ელი საქმეს.
 ნდობა თუკი დაკარგე,
 საღლა ეძებ რწმენას
 თუ არ ფიქრობ, რას ამბობ
 "ძვალი არ აქვს ენას".
 და სჯობს, ვიდრე იტყოდე.
 დაუფიქრდე სათქმელს.
 სიტყვას რორა აფასებ,
 ფასი აქვს შენს საქმეს

სიტყვა

ძაქი

ქართული კლასიციზმი

ახვე ვასთავებს წიგნთაღებს, მსჯელ კლასიციზმი
მაისი 2012

გარითმულ-განდაზიებული

სიტყვას ავღებ ზანზე
 თუ თავს შეუძვერ ქვას
 გამოვა კარი ქუღზე?!
 "ნისქვილი მაინუ ფქვავს"...
 ვინარ რა უნდა თქვას,
 "ძალა აღმართსა ხნავს"!
 და რარ არ უნდა კერო,
 შენ ვერ დაკერავ გზას.

მარკვესული
 ბიგულირთეა

არა ფიქრის და დარდის
 ანდა აღერსის, კოუნის
 სადღარ თავისთვის დადის
 და თავისთავად მოდის,
 სიყვარული აქვს თროზის
 აქვს ერთგულება ნდობის.
 ბევრს კი არაფერს ითხოვს
 მერეოღენიუ ყოფნის.

ქართი ყაზბანიშვილი

ახვე ვაძლიერებ ზეპირთაგან, მსჯელ ქაბაძე
მაისი 2012

სიყვარულის დრო დამდგარა...

- რა დროა ახლა?
- შენ რა დრო გინდა იყოს?
- სიმშვიდის. არსად რომ არ გეჩქარება და მშვიდად ტკბები ბუნებით.
- მავ დროს სიყვარული აკლია.
- მგონი არა. მშვენიერი დროა და აფორიაქებად არ ღირს.
- ისარს ერთგულებისკენ გადავწევ და ყველაფერი თავის დროზე დადგება...
- კი მაგრამ, უნდობლობა სად წავა?!
- ნუ შიშობ, ზრუნვისთვის მე გამოვინახავ დროს.
- და მაშინ აღბათ ვიპოვნი შედნიერებას...
- იუჟი, ყველაფერი დროულად ხდება.
- ნეტავ მაგას მომასწროს ღმერთმა.
- დამიჯერე, ეგ დრო მოვიდა!

ქართი ყაზანიშვილი

ახევ ვაშლიშვილი წარსული, მუქი ქართული
მაი 2012

ორშაბათიდან ორშაბათამდე

მერამდენედ ამბობ, ორშაბათიდან ვინყებ...სათვალავი უთყოფ აგერევა... უკვე რამდენი ორშაბათი გავიდა და ჯერ არ დაგინყია. რას უყრდი ორშაბათის დადგომას.

ორშაბათიდან მხოლოდ კვირის დღეები იწყება. თორემ თვე ხან შაბათსავე დანყებულა, წელი - მითუშეცეს. დღე საერთოდ დილიდან იმის მიუსხედავად, ორშაბათია თუ შაბათ-კვირა. დილითაა დასაწყისი, შხის ამოსვლისთანავე. ამიტომ შეეგებე შხეს და დაინყე დილიდან. ნუ დაელოდები ორშაბათობას. ჩათვალე, რომ შენთვის ყოველი დღია ორშაბათია, კვირის ყოველი დღე გასული ორშაბათია და მომდევნო დღისთვის მოემზადე.

დავიწყე "ორშაბათს დავინყებ", დაინყე დღესვე. შენი ორშაბათი დღესაა!

ქართი ყაზბაღიშვილი

დავით ვახტანგის ძეგლის, მუხრანის ქუჩაზე
თბილისი 2012

უშენოდ ვერ გადავრჩებო

სიტყვის უთქმელად დავშორდით, და "ნახვამდისაჲ" არ გვთქვაძის.
 შენთან შეხვედრის სურვილით, ღამე ჰაემანს დამითქვაძის.
 ჩემს ფიქრში შემოიჭრები, ან სულში დაისაზუდრებ.
 ხმის გამწყობი თუ არა სჩანს, სიწივე დაისადგურებს.
 ხელის წერებით დავუძებ, შენგან გაკვალულ ზილიკებს.
 მწყნარი ალიონს აჩილებს, მე სევდა გამინაპირებს.
 ნეტავ უჩემოდ როგორ ძლებ, თვალებს მალულად ვაპარებ.
 შენგან დანთებულ კელაპტარს, კვლავ ხელისგულზე ვატარებ.
 იმედის სხივი ლირლირებს ღამაში ათინათებით,
 ღამის ნყვდიადში გპოულობ, მზისგან მოჭყტულ თვალებით.
 გზააზნეული მგზავრით, ხეტიალისგან დაღლილი,
 სასთუმალს მივესვენები. არ ეკარება თვალს ძილი.
 სანანს მხრებამდე ვიფარებ, ნიავი მესაღზუნება.
 გულში დაჭრილ შველს ვამსგავსე, შენი ველური ზუნება.
 ნაზი ამბორის მოსურნე, ჩუმად ლოყაზე გაკოყრებ,
 უშენოდ ვერ გადავრჩებო, ან მომკალი ანდა მარჯობლო.

ქართი ყაზბაღიშვილი

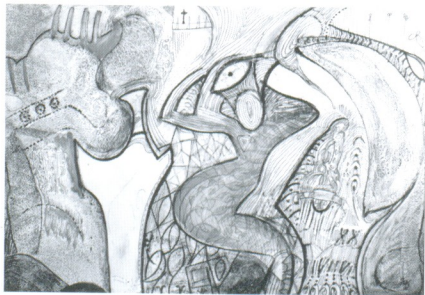

მედიკ ვატიკიანი ბიბლიოთეკა, ქართი ყაზბაღიშვილი
მაისი 2012

ივან

"ზოგჯერ თქმა სჯობს არა თქმასა..."

ყოველთვის ისე არ ხდება, როგორც გვინდა ან ხდება, როგორც უნდა იყოს. ოღონდ შესაძლოა ეს ნაკლებად გვინდოდეს. შენ ჩემი ოპტიმიზმი და შემართება გხიზლავს, მე - შენი ალაღობართალი ზუნება და გამტანობა. გულის სიღრმეში ჩაძიების ვარეშე ზუსტად ვიგებთ, როდის როგორ გავაძხვევოთ ერთმანეთი. რხოვრებამ მასწავლა ზედმეტი გულის გადაშლისგან თავშეკავება. დღემდე გამოუსწორებელ რომანტიკოსად ვრჩები. სიყვარულის ლაბირინთში დაკარგვისაგან თავის დაღწევას შევერადე. ერთგულებისთვის სისულელეურ ჩავიდიხე. მაგრამ არ ვნანობ. სიძარტლე ვითხრა, არ მესმის, რამდენჯერ შეიძლება განზილება... ეტყობა მართლა არ ხდება ყოველთვის ის, რაჯ გვინდა. არ ვიყრი, რამდენადად ავხსენი ჩემი გულისნაღები, მაგრამ რომ არ შეთქვა, გული გამისკდებოდა.

ქართი ყაზახიშვიდგანი

ახალი ვაზისუბნის ბიბლიოთეკა, ქართი ყაზახიშვიდგანი
თბილისი 2012

ჩვენი თვალები ერთნაირია და ხასიათიერ გვაქვს ერთნაირი
 ამბობენ გოგო ზედნიერია, თუკი აქვს თავის მამის იერი...

არიან ადამიანები, თავიანთი სიწოწხლით რომ გვიღამაზუნენ და მათი
 უყურად გვტოვებენ. მაგრამ რჩება კვალი ნათელი. შენი სახელიერ ასე შემოგვრჩა.
 ღვთისნიერ კარად მოგნათლეს და ღვთით ზოდებულ სიკეთეს უშურველად
 ანანილებდი. ობლობაში გაზრდილი შემნედ ედექი ყველას. მოარული იმედი იყავი,
 უშრეტი ენერგიის პატრონი. რაე რამ აკეთე, დიდებული რხოვრების ღამაზ
 გაელვებად იქრა.

არის შენეული ერთი სიტყვა "უსაშველოდ". მართლარ "უსაშველოზა" დაგვჩემდა,
 რადგან "უსაშველოდ" მოალერსე იყავი და "უსაშველოდ" გვაკლია შენი
 მზრუნველოზა.

მწახარებაში მისამძიმრება ჭირისუფალთა გულის მოსაფონია. გარდაწვლილის
 მოგონება კი მისი სულის შესანდობარი.

ქეთი ყაბაძე

ეროვნული
ბიბლიოთეკა

ახევ ვაშლიძე ბიბლიოთეკა, მუქი ქაბაძე
თბილისი 2012

ღაჯდას,

გუდასხდითობები

ეგ შენი მზრუნველი ხელი, ჩემი აჩრდილია თითქოს,
ღინჯი დარიგება შენი, მუდამ სიკეთისკენ მიხმობს,
გინდა ამარიდო ცუდილებს და ჩემ გალადებას წაიღო,
ხან სიხარულისაჲ კი იკლებ, "შენ მყავდე, კარგად, შვილო!"....

გარდაცვლილებზე ფიქრისას ხვდები, რაოდენ ცივილიზარეია მათი გახსენება.
შენგან მიტოვებულს ასეთი განაღდა მაქვს დღემდე.

ყოვლისშემძლე მეგონე. უშიშარი იყავი და პრინციპული. სპეცაკი და მებრძოლი
სულის ადამიანი, დასულაღვი, საქმისათვის თავდადებული და საოცრად მზრუნველი.
მრავალთა გასაჭირის ქომაგი. ყველა ნაკლს გამართლებას უძებნიდი, უგულოობის
გარდა. გულთან მიგქონდა ყველაფერი და გულმა ვერ გაუძლო დაღაღს.

რომ იყოფე. რარიგ ძნელია უშენობა, ასე უფროოდ არ მიგვატოვებდი.

მამა

ქართი ყანბანიშვილი

ახვე ვანთუეზ ზანათუეზ, მარტო ქანთიშვილი
მაიხი 2012

გუდასხდით დაობენი

ჩემს დედობრილს

იყო ტკბილი სიტყვები
უფრო მეტი - ნუგეში
ვიდრე მეგულენოდიით
ვიყავ ჩიტი ზუღეში
ახლა ზეწად ამაღლოდით
კიდევ ერთხელ დავობლოდი
წრემლი თვალს მიმეყინა
გზას მივყავნი დათოვლილის
მოგონებას შემოორჩა

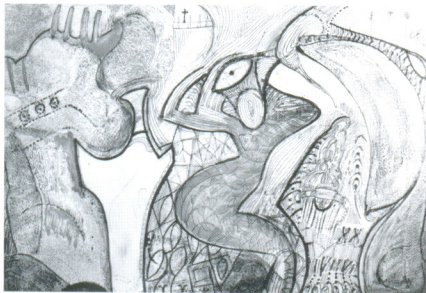
ჩემი ლალი ზავშვობა
ხმაში ზნარი გამიჩნდა
კანს დაეცყო დაჯკნობა
დედის სითბო მომაკლდა
ფრთამოტეხილ ბელურას.
თავზე ხელის გადასმა
საზურველოდ მესურა.

ეროვნული
ბიბლიოთეკა

მონატრების აკორდებს
სულში ჩუმად ვიგუბებ
ლექსად ნათქვამ
სტრიქონებს

გულისგულში ვიხუტებ
რა ვქნა, არ მავინუდება
თქვენი ახოვანება
მშობლის გარდაწვალენება
როდი აქვს ნლოვანება
თქვენი სული რომ წხოხდეს
უფალს შევთხოვ შენდობას
თქვენ მონაგარს მიერეს
მეტი კეთილდღეობა.

მე/ო

ქართი ყაზბაიშვილი

დსუკ ვახტანგ ჯანაშიაძის, მეჩეთი ქაზბაიშვილი
თბილისი 2012

ვაშაქმის პუბლიკებს

როგორ შემომელოეთ, როგორ დამიწოცავდი...

როგორ შეხაროდით სიწოცხლეს, რამდენად ერთგულები იყავით და ვაჟკარურები, რამხელა სამეგობრო წრე გქონდათ, რა სილაღე დაგყვებოდათ. როგორ გვაჩვენებდით ერთად ყოფნის სიძლიერეს. როგორ შრომობდით, ერთობლივად და გვასწავლიდით რხოვრებას.

ნელ-ნელა მიიფერფლა ეს ყოველივე. სამარადისო სასუფეველში გადაინაცვლეთ. როგორ ძლებთ უერთმანეთოდ, რით განუგძოთ?!

როგორ შემომაკლდით. როგორ მინდა ზავშვობაში დაბრუნება. რა კარგი იყო მაშინ და უფქვენოდ რა ძნელია ახლა.

პაჭო

ქართი ყაზბანიშვილი

ახევ ვახანიშვილს წასთავებს, შალვა ქაბაშვილი
მაისი 2012

პაქოს,

ყოველ წისმარე დილას

მზის ამოსვლამდე ეშურები ტბისკენ. ჰაერი გამჟვრვალოა, სიმხნევე გემატება.

ერთი საოწარრი ფენომენიყა: ზაფხულის ხვატი, ომის პანიკა, გაურკვევლობის შიში და უშინაარსო დღეების სიმძიმე ტბის სიმშვიდემ, მთის ნიავემა და "ლათ-ლათი თერაპია" ვადაგატანინა. მადლიანი ადგილია ეს დალოჯვილი.

ამიტომარ მოიჩქარი ყოველ წისმარე დღეს. ყველაფერი წრეზე ტრიალებს - დილა მშვიდობისა, სპორტული სიარული, პოლიტიკაზე საუბარი, ყავით მასპინძლობა, მთის დალაშქვრა. ზავშვივით შეხარი ამ ორომტრიალს. სიყვარულის მუხტი ვულოკანის ლავასავით თუხთუხებს. სრულგებით არ გეშინია, ერთ მშვენიერ დღეს რომ ამოხეტქოს. პირიქით, სულმოუთქმელად ელი, მისი ამონაფრქვევი როდის გაუთბობს გულის დედამინას.

სიყვარულს დიდი ძალა აქვს. ამ გრძნობის ეშხი არ მოგაკლოს ღმერთმა.

ქალი ყაზბიძეა

მეუფე ვანო ჯანაშია, მკალი ქალიყი
მარტი 2012

ნახალ,

გუფასდითლოზნი

სულის სიმხევისთვის მივენდოთ უფალს

ასე შეძინებული არც არასდროს მინახიხარ, დედულ. ომის მოულოდნელობამ და გაურკვევლობამ ყველა დაზაფრა. მშობლიური სოფლის დაზომვის შედეგად ნათესავები შეიკედლე და მხნეობა არ დაგიკარგავს. მაგრამ "თავს უშველეთო" რომ გამოგვიჩხადეს, ნერვებმა გიმტყუნა. სად გავიქრეთ-ო?! აფორიაქდი.

კრუხი და წინიღებვიით, მერ ერთი სული მქონდა ზავშვენი გვერდით მყოლოდა. სხვას აღარაფერს ვდარდობდი. რწმენაში გაძლიერება გვჭირდებოდა. ნამდვილად ლორვამ გვიხსნა. უფლის ნებით სიმშვიდე შევინარჩუნეთ.

შენ გაიხარე, დედასავით რომ გვანებვირებ და თავს გვევლები. მაშინარ ყველას გამო ღელავდი. გვეშველებმა, ვიდრე ერთმანეთის სანუგეშო ძალა შეგვწევს. იმედიანად იყავი. უფალოზე ვართ მინდობილი.

პაქო

ქართი ყაზბანიშვილი

ახვე ვაზლიშვილს ზაქარაიას, მარჯო ქაბაშვილი
მაი 2012

დაიქან

გუჯარსხელი დროშები

ვიღრე ერთმანეთი გვაგულებს...

ღლე ღლეს მისღევს, თვეები - ნლოებად გადაიზარდა. ნლოებმა გამოგვანსოთო და შეგვაფულანბა. ნლოებით ნაწადია ეს მეგობრობა და იმიტომ მენსუგეშენი. რხოვრენბამ რომ არ გამოგრვალა, მავით გაფასებ. ბავშვობიდან შენი ერთგულება რომ მომყვენა, ეგ მახარებს. ამ ხნის მანძილოზე ერთხელაურ რომ არაფერი შეგშლია, ესაა შენი სიძლიერე. ჩემი გაფიქრებარ რომ გესმის, ეს მაორებს. ჭკუას ღინჯად მარიგებ და მანსუგეშენ, რა-ლა მომერევა?!

ყველაფერში რომ მიგებ, განა ადვილია. განა შენ არ გაქვს საფიქრალ-სადარღებელი?! მაგრამ არასდროს წუნსუნებ. შენერ იერი, რომ უთქმელად ვხვდებნი, როდის გჭირღება თანადგომა. შენერ გეიმეღებნი და ამაყოზ ჩემით.

ჭოღა, ვიღრე ერთმანეთი გვაგულებს, ვერაფერი დაგვკაზნის.

მარტ

ქართი ყანბანიშვილი

მედიკალური ბიბლიოთეკა, საქართველო
თბილისი 2012

ქათახოს

გუდასდილობუნი

ქეთო სიხარული საკუთარ თავში

ქეთო ზებო დაირქვი და ზებიასავით დაბრძენებული ჯყუას მაროვერ.

1. ნინასნარ ნუ ჭავრობ, მერეუ მოასნოებ, თუ მართლა სანერვიულოა.
2. პრობლემათი "თაროებზე" ჩამოალაგე თანდათანობით მოსაგვარებლად.
3. სანამრაიმეს მოიმოქედებ, სულ წოჭა ათამდე დაითვალე."
4. გააკეთე, რაუ გულომა გიკარნახოს, მაგრამ გონივრულად მოიქეუე.
5. მარტო ჩემს დარიგებას ნუ მიენდობი, არუ ეგეთი ბრძენი ვარ.

რა ვიწი, ჯკვიანურად კი მიგყავს რხოვრება. რაუ დავიჯერე, ყოველთვის მოვიგე. გინდ ქეთო ზებო იყავი და გინდ ქეთევან გრძენული.

ხო მართლა, შენი თვალით დანახული "ჩემი სიბერე" აჭრილი თმებით, ვარდისფერი შარვლითა და მხარზე ფოტოკაპარატით უკვე შეუდგა მოგზაურობას. დავრწმუნდი, სიხარული საკუთარ თავში უნდა ვეძებოთ. ზედნიერება ჩვენშია!

მარია

ქართი ყაზბანიშვილი

ახვე ვასლიშვილს ბასილიშვილს, მარტო ქაბანიშვილი
მაისი 2012

დავით,

გუდასხედილობები

ყუნაყურია, მაგრამ ვიპოვნი მანერ...

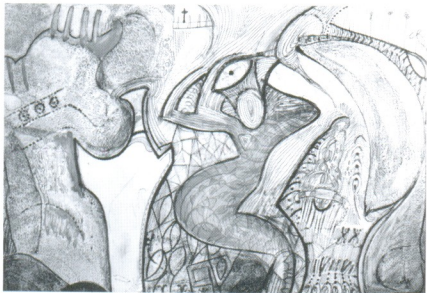
შენმა ქოთქოთა მზრუნველობამ ზავშობის დროინდელი მეგობრები "გიკი" და "მიკურა" გამახსენა. სულ ვიშვიშებ ნუთუ ერთერთი მანერ რაჭომ არ გამოჩნდა შენს ქხოვრებაშიო.

საკვირველია, თავის დროზე ეს ყუნაყურობა რამ მომადიქრებინა ან შენ რაჭომ აიჩემე მათი გა-რეალურება.

ეცეობა სხვაგან ეძებო, ამტკიუნებ და ჩემზე მეტად შენ გჯერა, თუ მოვინდომებ, აყურელებლად ვიპოვნი. ახლა რაოდენ ყუნაყურადარ არ უნდა მოგეჩვენოს, მერ მჯერა, რომ ერთერთი ყუჭველი მომნახავს.

ეჩინებელი
ბნე ღაჩინა

მეჩო

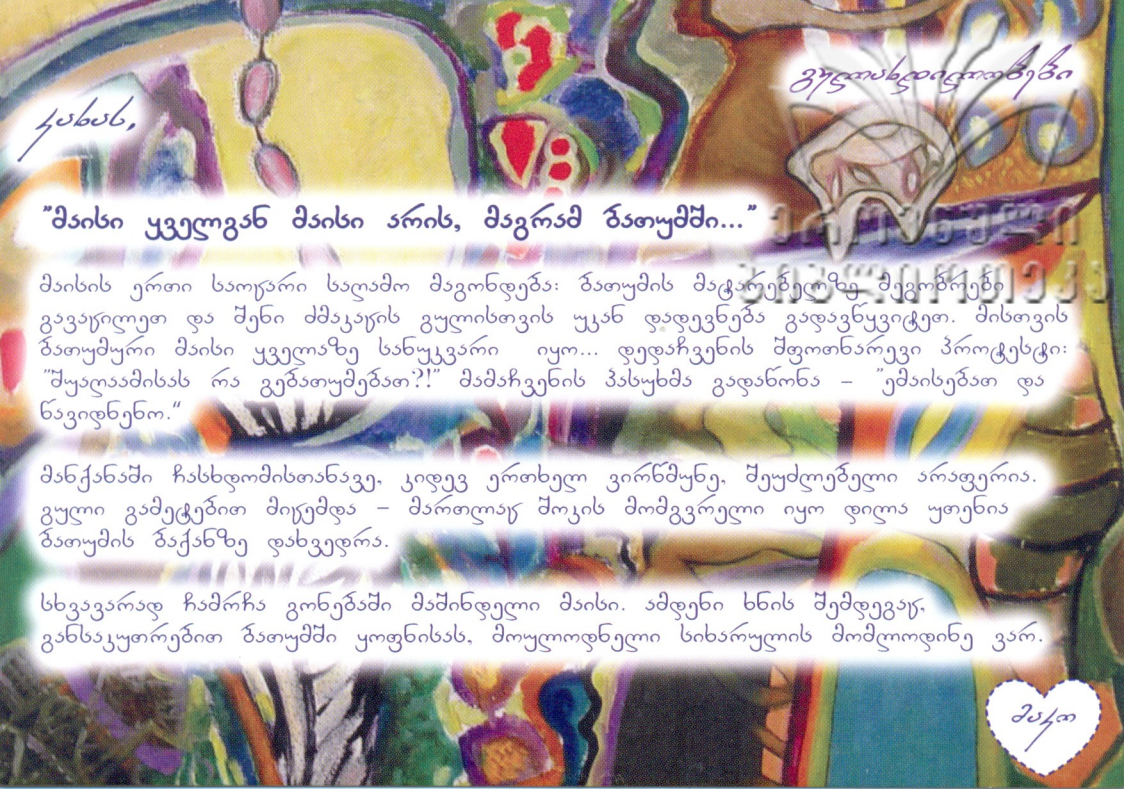

ქეთი ყაზანიშვილი

ეროვნული
ბიბლიოთეკა

ახევ ვაშლივც წაშაბავც, მუკო ქათმეილი
მაიხი 2012

ჩახს,

გუდასხადილობუნი

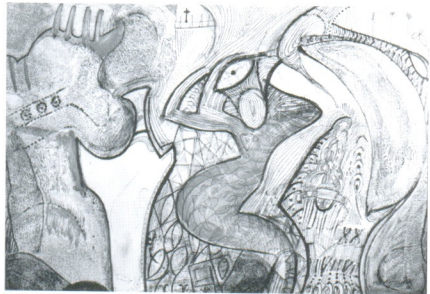
“მაისი ყველგან მაისი არის, მაგრამ ზათუმში...”

მაისის ერთი საოჯარი საღამო მაგონდება: ზათუმის მატარებელზე მივობრუნე გავარდით და შენი ძმაკარის გულისთვის უკან დაღევნება გადავწყვიტეთ. მისთვის ზათუმური მაისი ყველაზე სანუკვარი იყო... დედაჩვენის შფოთნარევი პროტესტი: “შუალამისას რა გეზათუმებათ?!” მამაჩვენის პასუხმა გადართა – “ემაისებათ და ნავიდნენო.”

მანქანაში ჩახსდომისთანავე, კიდევ ერთხელ ვირბმუნე, შეუძლებელი არაფერია. გული გამეჭებით მიყებდა – მართლაც შოკის მომგვრელი იყო დილა უთენია ზათუმის ზაქანზე დახვედრა.

სხვაგვარად ჩამრჩა გონებაში მაშინდელი მაისი. ამდენი ხნის შემდეგარ, განსაკუთრებით ზათუმში ყოფნისას, მოულოდნელი სიხარულის მომლოდინე ვარ.

მე/ო

ქართი ყაზბანიშვილი

დავით ჯანაშიაძის სახელისა, ქართი ყაზბანიშვილი
მარტი 2012

ჩემს თათა - ანის და დასჯიანთ

გუდასხდით დაიბრუნებ

იყავით ოპტიმიზტი

ნუ შეუშინდებით რხოვრებას, ნუ აყვებით ემოციებს, ნუ დაკარგავთ იმედს, ნუ იტავრებთ იმაზე, რაც უკვე მოხდა. ნურც ვინმეს დაადანაშაულებთ და ნურც თვითგვემას მიეყრებით. ნუ გაგიტყავენთ ორენა, ნუ იქნებით მსხვერლოს როლიში, ნუ მიენდობით ბრძადა, ნუ ილაპარაკებთ ზედმეტს. არ იამპარტავნოთ მდგომარეობით, არ ინუნუნოთ დაღლილობის გამო.

ნუ შეერკინებით სულმდაბლებს. ნუ გააკეთებთ მრდარ არჩევანს, ნუ შეეჭიდებით ბევრ საქმეს, ნურც ბრძენად მიიჩნევთ თავს, ნურც გაისულოლებთ. ნუ გამოიღვეთ ენერგიას, არ მოდუნდეთ დიდი ხნით, ნუ დაემონებით წარსულს, ნურასდროს დაყრით ფარხმალს. ნუ აირიდებთ პასუხისმგებლობას.

არ დაეჩაგვრინოთ ვინმეს, არც ვინმე გააფეციშოთ. დრო არ დახარჯოთ ფუჭად, ნუ დახუჭავთ თვალს რეალობაზე. იწხოვრეთ დღევანდელი დღით და იყავით, რაც ხართ. შეინარჩუნეთ ოპტიმიზმი!

მე/თ

ქართი ყაზბაღიშვილი

დსუკ ვაჟა-ფშაველას ეროვნული ბიბლიოთეკა, მსკო ქაზბაღიშვილი
მაი 2012

სკრიდღან "პანძახის"

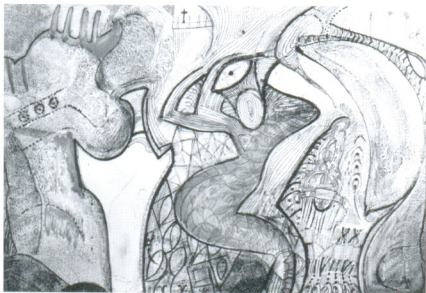
მოგონებები წინანდლის ზალიდან

ოდესღაც ამ ზალში ზანოვანთ კრებული
მოგონების სალონურ შეხვედრებს სტუმრობდა.
თავახდელ როიალს სიმებად შემორჩა
გარდასულ დრო-უამის ლექსი თუ ხუმრობა.

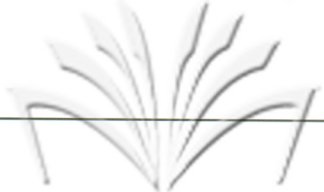
კედლებზე მთენილმა წარსულის დიდებამ
გადაშლილ ნიგნებად იპოვნა საყუჩე.
ასწლოვან მუხათა ფოთლების შრიალში
გოძნობები მოზღვავდა, სიტყვები დამუნჯდნენ.

სასმისში ლიერლიყა სურნელი ღვინისა
უძველეს ამბების მოსმენად ჩაფიქრდა.
გარინდულ ტბის პირას ხეების აჩრდილი
რიჟრაჟზე ქედს უხრის მზის სხივთა ათინათს

ქართი ყაზბანიშვილი

ნაციონალური
ენდოვმენტი

დსიკი ვაშლიანი ბინაში, ვაშლიანი ქაზბანიშვილი
მაისი 2012

სერიდან: "მშობლის"

ლოპოტას ტბის პირას

გამირისკროვნიდა სამყარო
ვიგრძენი სულის ზეობა
დათოვლილ ტბის ანარეკლზე
გული ვერცხლისფრად მზეობდა
ზუსართან სიმყუდროვეში
მშფოთვარე ფიქრმარ ჩათვლიდა,
და გლინტყეინის ნრუპვისას
სითბოს ვსუნთქავდი მალღიმაღ

მთებზე შეფენილ კელიას
ვთხოვე, რომ ძალა მომეყ-თქო
იანვრის ყინვაგამოვლილს
მარტი აღმყრად მომედო.

ვარსკლავმოფენილ რის კიდეს
მინდა, რომ ხელი შევავლო
იასამნისფერ აპრილში
ლოპოტას კარი შევალო

მარტო

ქეთი ყაბაღიშვილი

ქართული
ბიბლიოთეკა

ახევ ვაძღვევს წიგნსაგებს, მუქი ქათმისგან
მაინი 2012

სერიდას - "შენ ეს შევიძლია"

იმოქმედე "აქ და ახლაც"

გული ჩადექ საგულესა
თვალი დაძრია ასახელი
თმაჭაღარას კიდევ შემჩა
სიბრძნის კბილი მოსაწვლელი

გრძნობა ისევ დაემსგავსა
ლაგამასხმულ უნაგირსა
მზერა ისე ამარიდა,
რომ ჰასუხიერ არ მაღირსა.

გარინდებულ სიჩუმეში
გული ფეთქავს მგრძნობიარე
ეკლებიან დასუსხელი
მოვიძუშებ ნაიარევს

გულმა გული თუ ვერ იწყო
ეს უხოვრება არ ღიის ჩირად
დათოვლილ გზას მივუყვები
და მაისში მოვალ წვიმად

სიყვარულზე რა რამ
თქმულა

გულისგულში ჰპოვებს ზუღეს
ხელში კალამს მოვიმარჯვებ
ჩემს სათქმელსაერ დავაპურებ.

სად ვყოფილვარ, რა მინახავს
გულმა ჩუმად მიკარნახა
წყლარ მიედ-მოედები
იმოქმედე "აქ და ახლაც".

პაქო

ქალი ყაზანიშვილი

ეროვნული
ბიბლიოთეკა

ივანე ჯავახიშვილის ბიბლიოთეკა, მაცია ქაძაშვილი
თბილისი 2012

"ამ მთაზე ამოსვლა როგორ-ღა ვაბედა, არა ვარ ასეთი გოგონას მნახველი"

- მთაში გაგიტარებ. სუფთა ჰაერივით გვირდება სიმაღლეზე ასვლა როგორც მთასავით შენობები ჰატარავდებო შემიდან გადმოხედვისას, შენი საზრუნავიც ასე იქნება. ხელში ავიყვან, რომ არ დაძვალალო.
- ჩავიკრავ გულში და აღარ გაგიშვებ, რაკი გიპოვნე. თუძრა არ გეძებდი, უბრალოდ გიყვდიდი. გული გულის წნობს.
- მაგ გულში გენარვალე. მეტი რა ვართ ერთმანეთისთვის, მწირეოდენი სიხარული თუ ვერ გავიმეტეო. შენი გულისთვის მთებს შევძრავ. ამდენი ხნის უჩემობას შეგისმუშუქებ.
- არ ვარ ჩვეული ასეთ ლოლიავს. შენ წინ იარე, მე უკან გამოგყვები. ტვირთაკიდებულს არასდროს დამიჩივლია და აწი რაღა მიჭირს.
- მაჰატიე დავვიანებო. მაღლობო, უფალს, რომ შეგვახვედრა.
- ამის მოსმენა მთაში ამოსვლად მართლარ მიღირდა. რა მაგარია მთების ექო: მიყვარხარ, მიიყვარხარ, მიიიყვარხარაააააააა!!!

ქართი ყაზანიშვილი

ახალი ვაშლიანი ქუჩის კუთხით, თბილისი, საქართველო
2012 წელი

მზიანი მთვარე

მთვარე ვაზადრულა რაზე
ღრუბელს ანეგია კალთა
მზისგან მოიჭარა სხივი
ოღნავ შეხსნილი აქვს ზაღთა

მთვარით განათებულ გზაზე
ოქროს ფანტელები ფრინავს
თითქოს გაზაფხული დადგა
მანერ სუსხია და ყინავს

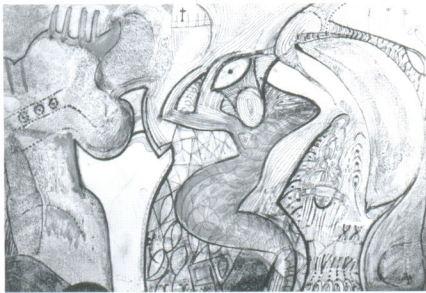
გასხივოსნებული მინა
სითბოს იხუტებდა გულში
ღრუბელს ნაფლეოებნად
ქრეულს
სახე შერჩენოდა კუშტი

სერილთან: "მზაშინა"

ზერა სავსე იყო მთვარით
ლიმილს ამშვენებდა ფარჩა,
თვალი გაუსნორა მზისგულს,
მინა დაზარული დარჩა.

კანაშემოძარცვულ ლოდინს
გულგატეხილობით დაღლილს.
მთვარე აყოლებდა მზერას
ოღნავ გამოძრდელი თვალით.

მზის სხივს გადახვია ხელი,
ვარკვლავს დაუჩოქა მუხლოზე,
ზადრი მთვარესავით ზიჯი
გოგოს მოეფონა გულზე

ქართი ყაზბაიშვილი

ეროვნული
ბიბლიოთეკა

ახვე ვაძლიერებ წიგნსაგანს, მუქი ქალიშვილი
მაისი 2012

ყური მიაპყარ გულის

გულდაგულო მოვისმენ
ფეხდაფეხ მოგყვები
ამ ნყენას მოვითმენ
უშენოდ მოვკვდები
ხელისგულის დაგიტომობ
ზედ გავშლი კარავსა
თვალეში კვითხულომ
ყურმოკრული ამბავსა
შენამდე მანძილი
არც ისე შორია
სანყენად ნათქვამი

ეგება ჭორია
მღუპარე შეხედვით
უთქმელად დავრჩები
როგორმე მიუყრდეს
აჭრილი განრდები
გულისყურს მოგაპყრომ
არ ვიძინევ დალლასა
ჩემგან რომრ ნახვიდე
გაგატან საგზაღსა

სერიდასან - "შენ ეს შევიძლია"

სერიდასან
სერიდასან

ქართი ყაზანიშვილი

ახევ ვალოუზ ბარათაშვილს, მუქი ქატიშვილი
მაიხი 2012

წვეთის ძალა

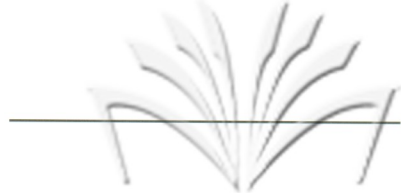
ერთი პატარა წვეთია და გაგიკვირდება, რამხელა ძალა აქვს. ოღონდ თავად არც იყის. ერთ ჩვეულებრივ წვეთად მიაჩნია თავი. ფორმა-სიმაღლით მართლაც ასეა. მაგრამ რა ზომისაა, იხელა გული აქვს. ამაშია ალბათ მისი გულადობის საზომი.

ეს ერთი წვეთია პირთამდე სავსე ფიალიდან რომ გადმოდის. ეს ერთი წვეთია ჭურჭლიდან რომ აღწევს. ეს ერთი წვეთია მოსვენებას რომ გაკარგინებს. ის წვეთია, ქვას რომ ხვრეტს სულ რაღაც ერთი წვეთია, მოთმინებას რომ გაკარგინებს.

წვეთი უძახე შენ და რამდენი რამ შეძლებია. იპოვნე ეგ წვეთი - შეძელი შეუძლებელი.

ქართული კინო

ქართული
კინო

მედიის განვითარების ცენტრი, ქართული კინო
2012

"ყოველ წამს შეისუნთქე სიროვნულე"

ყურნაური სიზმრიდან გამოღვიძებულს ინტუირიამ უკარნახა სასწრაფოდ რაბე უნდა იღონოს..

...მოსაყდელში ექიმის "განაჩენს" ელოდებო. "ლონდ ვადარჩენ, ვადარჩენ, ღმერთო, აროვნლე, ღმერთო, აროვნლე" - ლოცვასავით იმეორებს. გულს ბაგა-ბუვი გააქვს. "იუჩე გულო, ყველაფერი კარგად იქნება" - სიმშვიდე დაეუფლა და გონებაში სიტყვით გაროვნლებული კადრი ამოტივტივდა: ფართოდ დაღებული პირი მინანერიო: "ყოველ წამს შეისუნთქე სიროვნულე".

ღრმად ჩაისუნთქა, წამოიძარტა, ღერეფის ბოლოში სახეგანბადარულ ექიმს მოკრა თვალი.

- "გარელებით უკეთებობა. მთავარია, რწმენა ვადარჩენის. თქვენ ვინ ხართ პარეინტის?"

- "არავინ"....

...კიბეები სულმოუთქმელად აირბინა, კარი სანდომიანი ვარევენობის ქალმა გაულო.

- რაჭომ ნუხდებოდიო? ჩემი ქმარი წამოიღებდა ანალიზის პასუხს. დიაგნოზს მიძალავს და ეს გაურკვევლობა მკლავს. რამდენ ხანს ვავძლებ...

- დიდხანს, რადგან ვლორულომ თქვენი კარგად ყოფნისთვის!

სიფრიფანა ქალბატონს იმედის სხივი ჩაუდგა თვალებში და სიროვნლის ძალა შეემატა.

სხვისთვის სიხარულის მინიჭება უდიდესი მადლიო.

ქართი ყაზბანიშვილი

ეროვნული
ბიბლიოთეკა

ახვ ჯანდიერს ზაზაძეს, მქათ ქაბანიშვილი
მაიხი 2012

სულიდას - "შენ ეს შეგიძლია"

გუშინ, დღეს, ხვალ...

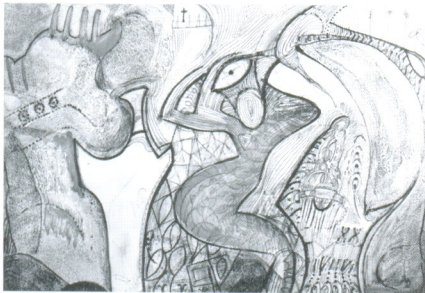
დღეს რომ მზე ამოვა, ღამით ვარსკვლავებმა მითხრეს. ფილის ღრუბელს მზიანი დარი ჩრდილავს. თუნდაც ნამონვიმოს, მალე გადაიღებს.

გუშინ წვიმდა, დღეს მზეა, ხვალ გათოვდება მგონი.
დღეს სუსხია, ხვალ მოყინავს, გუშინ მზე კაშკაშებდა.
ხვალ დათბება, გუშინ მზემ დააფხო თოვლი, დღეს ქარი ქრის წოჭა.

დღეს ხვალინდელი იმედი ანათებს,
დღეს გუშინდელი სიყვარული ათბობს.
დღეს დღევანდელიობის რწმენა ავსებს.

გუშინ რა იყო, ხვალ რა იქნება, ნუ გადარდებს.
დღეს რაყაა, ის მიიღე და ესიყვარულე!

მარტო

ქართი ყაზბაღიშვილი

ილიკ ვახტანგის ბინათყვენი, მარტო ქაბაღიშვილი
მარტო 2012

სერიკიანი - "შენ ეს შევიძლია"

ღრო

ქვეყნად ღრო მეფობს და ამიტომაც
შენ ნუ გაუსწრებ ღროს
სიღინჯე გმართებს
შეკოვნიდი როცა
და ნუ აყვები ჭორს
ახელილ თვალზე
ხელს ნუ იფარებ
ნუ შეერევი ზრზოს.
ყური დაუგდე გულისთქმის კარნახს
ზურგს ნუ შეაქრევ გონს,
დანამულ თვალზე რემელი კიაფობს
კვლავ სიყვარული თოვს.
გალაღდი ისევ,
იარე მეფგრად და
არ ჩამორჩე ღროს.

ქართული კინო

დავით აღმაშენებლის გამზ. 101
თბილისი 2012